

УДК 336.713

С. М. Халатур,

д. е. н., професор, завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Дніпровський державний аграрно-економічний університетORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8331-3341>

Ю. В. Масюк,

к. е. н., професор, професор кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Дніпровський державний аграрно-економічний університетORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-6339-3011>

Д. Є. Мироненко,

здобувачка, гр. МгФБС-24, Дніпровський державний аграрно-економічний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-9379-094X>

DOI: 10.32702/2306-6792.2025.22.113

ІНСТРУМЕНТИ ХЕДЖУВАННЯ РИЗИКІВ ЛІКВІДНОСТІ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

S. Khalatur,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Head of the Department of Finance,
Banking and Insurance, Dnipro State Agrarian and Economic University, Ukraine

Yu. Masiuk,

Ph.D. in Economics, Professor

Professor of the Department of Finance, Banking and Insurance, Dnipro State Agrarian and Economic University

D. Myronenko,

Student of the gr. MgFBS-24, Dnipro State Agrarian and Economic University

LIQUIDITY RISK HEDGING INSTRUMENTS FOR THE BANKING SECTOR OF UKRAINE

У сучасних умовах функціонування фінансової системи України питання забезпечення стабільності банківського сектору набуває особливої актуальності. Одним із ключових викликів, що стоїть перед банками, є ризик ліквідності, який може призвести до порушення платоспроможності, втрати довіри клієнтів та системних збоїв у фінансовій інфраструктурі. У зв'язку з цим дослідження інструментів хеджування ризиків ліквідності є важливим напрямом наукового аналізу, що має як теоретичне, так і практичне значення для забезпечення фінансової безпеки держави.

У статті розглядаються сучасні підходи до управління ризиками ліквідності в банківському секторі України, зокрема акцентується увага на інструментах хеджування, які дозволяють мінімізувати негативні наслідки коливань грошових потоків, змін ринкових умов та поведінки контрагентів. Аналізується нормативно-правова база, що регулює ліквідність банків, а також практики, які застосовуються в українських фінансових установах для забезпечення відповідності вимогам Національного банку України. Особлива увага приділяється ролі деривативів, угод репо, свопів, страхових механізмів та інших фінансових інструментів, які можуть бути використані для хеджування ризиків ліквідності.

У межах дослідження здійснено порівняльний аналіз ефективності різних інструментів хеджування, враховуючи специфіку українського фінансового ринку, рівень його розвитку, доступність інструментів та ступінь інтеграції у глобальну фінансову систему. Визначено, що ефективне хеджування ризиків ліквідності потребує не лише технічної реалізації відповідних фінансових операцій, але й стратегічного планування, прогнозування грошових потоків, побудови моделей поведінки клієнтів та контрагентів, а також врахування макроекономічних чинників, які можуть впливати на стан ліквідності.

У статті також розглядаються виклики, з якими стикаються українські банки при впровадженні інструментів хеджування, зокрема обмежений доступ до міжнародних фінансових ринків, недостатній рівень фінансової грамотності, низька ліквідність окремих інструментів на внутрішньому ринку, а також ризики, пов'язані з регуляторною невизначеністю. Обґрунтовано необхідність удосконалення інституційного середовища, розвитку фінансових технологій, підвищення прозорості та ефективності управління ризиками ліквідності.

The liquidity risk remains one of the most critical threats to the stability of the banking sector, especially in economies undergoing structural transformations and facing external shocks. In the context of Ukraine's financial system, the issue of managing liquidity risk has gained particular importance due to macroeconomic volatility, geopolitical tensions, and the need to align domestic banking practices with international standards. This study explores the mechanisms and instruments used to hedge liquidity risks in Ukrainian banks, focusing on their practical application, regulatory framework, and strategic relevance. The research highlights that liquidity risk arises from the inability of financial institutions to meet short-term obligations without incurring significant losses, which can lead to systemic disruptions and undermine public confidence. Therefore, effective hedging tools are essential not only for individual bank resilience but also for the overall soundness of the financial system. The analysis considers both traditional and innovative instruments, including interbank lending arrangements, repurchase agreements, currency swaps, securitization practices, and contingent credit lines. These tools are examined in terms of their accessibility, cost-efficiency, and adaptability to the Ukrainian market environment. The study also addresses the role of central bank policies, prudential regulations, and macroprudential oversight in shaping the liquidity management strategies of banks. It is emphasized that the effectiveness of hedging instruments depends on the quality of risk assessment models, the transparency of financial reporting, and the integration of stress testing procedures. Moreover, the research identifies key challenges such as limited market depth, regulatory fragmentation, and insufficient financial infrastructure that hinder the full utilization of hedging mechanisms. The findings suggest that enhancing the institutional capacity of banks, fostering financial innovation, and improving coordination between regulatory bodies are crucial steps toward strengthening liquidity risk management. In conclusion, the study underscores the strategic importance of developing a comprehensive framework for liquidity risk hedging in Ukraine's banking sector, which would contribute to financial stability, investor confidence, and sustainable economic growth.

Ключові слова: хеджування, ризик-менеджмент, банківський сектор, фінансова стабільність, ліквідність.

Key words: hedging, risk management, banking sector, financial stability, liquidity.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

У сучасних умовах глобальної фінансової нестабільності та внутрішніх економічних викликів забезпечення надійної ліквідності банківського сектору України постає як одна з ключових проблем, що має як теоретичне, так і прикладне значення. Ліквідність банків є основою їх здатності виконувати зобов'язання перед клієнтами, підтримувати стабільність фінансових потоків та забезпечувати ефективне функціонування кредитно-фінансової системи. Водночас ризики, пов'язані з нестачею ліквідності, можуть призвести до системних криз, втрати довіри до банківських установ та дестабілізації економіки в цілому.

Проблема хеджування ризиків ліквідності полягає у необхідності розробки та впровадження ефективних механізмів, які дозволяють банкам мінімізувати вплив несприятливих змін ринкових умов, коливань грошових потоків та поведінки контрагентів. У цьому контексті по-

стає завдання адаптації світових практик управління ліквідністю до специфіки українського фінансового ринку, враховуючи його рівень розвитку, регуляторні обмеження та макроекономічні чинники. З огляду на це, дослідження інструментів хеджування ризиків ліквідності є важливим науковим завданням, що спрямоване на поглиблення розуміння природи ризиків, оцінку ефективності доступних фінансових інструментів та формування стратегій їх застосування.

З практичної точки зору, вирішення проблеми хеджування ліквідності має безпосередній вплив на стабільність банківських установ, їх конкурентоспроможність, здатність залучати інвестиції та підтримувати економічну активність. Удосконалення механізмів управління ліквідністю сприяє підвищенню прозорості фінансової системи, зміцненню довіри з боку клієнтів та партнерів, а також інтеграції українського банківського сектору у глобальні фінансові процеси. Таким чином, постановка проблеми хеджування ризиків ліквідності є актуальною як для наукової спільноти, що до-

сліджує фінансову стабільність, так і для практиків, які щоденно приймають рішення в умовах високої невизначеності та динамічних змін ринкового середовища.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

У сучасному науковому дискурсі тема хеджування ризиків ліквідності в банківському секторі України активно досліджується як вітчизняними, так і зарубіжними авторами. Українські науковці зосереджують увагу на адаптації міжнародних практик до національного фінансового середовища, аналізуючи специфіку регуляторних вимог та інструментів, які можуть бути ефективно застосовані в умовах українського ринку. Наприклад, у наукових працях Валерія Яцини та Тетяни Кочетової [1] розглядається вплив внутрішніх і зовнішніх чинників на ліквідність банківських установ, акцентуючи увагу на управлінні активами та зобов'язаннями. У наукових публікаціях Людмили Павленко, Олени Крухмаль та Аліни Заріцької [2] автори аналізують трансформацію міжнародних норм у національне законодавство, зокрема щодо використання деривативів і угод репо. Ще один український дослідник Сергій Яриєв [3] у своїх роботах приділяє увагу похідним фінансовим інструментам, таким як ф'ючерси, опціони та свопи, розглядаючи їхню роль у хеджуванні різних типів ризиків. Іноземні дослідники також активно вивчають питання управління ліквідністю, зокрема в контексті змін монетарної політики, бізнес-моделей банків та процесів створення ліквідності. Андреа Брессані, Мікеле Рігоні та Лінда Парісато [4] у white paper Boston Consulting Group аналізують активне управління депозитами як інструмент хеджування ризиків ліквідності, пропонуючи нові підходи до прогнозування поведінки клієнтів. У наукових статтях Сimoni Галлетти та Себастьяно Маззу [5] досліджується взаємозв'язок між бізнес-моделями банків і факторами, що впливають на ризик ліквідності, зокрема через показник loan-to-deposit. А в Oxford Handbook of Banking Денис Давидов, Зузана Фунгачова та Лоран Вейль [6] розглядають процес створення ліквідності банками, його детермінанти та вплив на фінансову стабільність, з акцентом на хеджування ризиків у глобальному контексті. Ці публікації демонструють багатовимірність підходів до управління ризиками ліквідності та підтверджують актуальність теми як у національному, так і міжнародному вимірі. Вони створюють наукову основу для подальших досліджень, спрямо-

ваних на розробку ефективних стратегій хеджування, адаптованих до умов українського банківського сектору.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою статті є дослідження теоретичних засад та практичних аспектів застосування інструментів хеджування ризиків ліквідності в банківському секторі України з урахуванням сучасних викликів фінансового середовища. Завданням дослідження є виявлення ефективних механізмів управління ліквідністю, аналіз їх впливу на стабільність банківських установ, оцінка відповідності існуючих інструментів регуляторним вимогам та ринковим умовам, а також формування рекомендацій щодо удосконалення практик хеджування в контексті інтеграції української банківської системи у глобальні фінансові процеси. Стаття спрямована на обґрунтування необхідності впровадження комплексного підходу до управління ризиками ліквідності, що включає використання фінансових інструментів, стратегічне планування, розвиток інституційної спроможності та підвищення прозорості банківських операцій.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Економічне середовище, у якому сьогодні функціонує банківський сектор України, залишається складним і водночас поступово стабілізується завдяки макроекономічним заходам уряду та Національного банку України. Війна продовжує бути головним чинником невизначеності, що формує більшість ризиків для фінансової системи, однак водночас спостерігається поступове відновлення економічної активності, стабілізація валютного ринку та зростання довіри до банківської системи. Валовий внутрішній продукт демонструє поступове зростання після падіння у 2022 році, що пов'язане із адаптацією бізнесу до умов воєнного часу, зростанням експорту певних секторів та підтримкою з боку міжнародних фінансових організацій. Водночас інфляційний тиск залишається помірним, а політика НБУ, спрямована на поступове пом'якшення монетарних умов, створює передумови для збільшення ліквідності в економіці. Зниження облікової ставки сприяє здешевленню кредитних ресурсів, але водночас може зменшити привабливість депозитів у національній валюті, що формує ризик відтоку короткострокових коштів із банківської системи. Однак НБУ проводить політику активного контролю за рівнем

Рис. 1. Ризики ліквідності банківського сектору України

Джерело: сформовано на основі [8].

ліквідності через інструменти рефінансування, депозитні сертифікати та нормативи ліквідності (LCR, NSFR), що дозволяє банкам утримувати достатній рівень резервів навіть в умовах нестабільності [7].

В умовах економічної невизначеності, війни та структурних змін у фінансовій системі банки стикаються з низкою викликів та ризиків, що впливають на їхню здатність своєчасно виконувати зобов'язання перед вкладниками та кредиторами (рис. 1).

Насамперед, ризик відтоку депозитів залишається суттєвим, оскільки довіра населення та бізнесу до банківської системи може коливатися через макроекономічну нестабільність, інфляційний тиск або коливання валютного курсу. У випадку зниження довіри, навіть короткострокові коливання можуть призвести до різкого скорочення ресурсної бази банків. Важливим також є ризик залежності від короткострокових зобов'язань, коли значна частка пасивів формується за рахунок поточних або короткострокових депозитів. Це обмежує здатність банків ефективно фінансувати довгострокові проєкти та підвищує ймовірність дефіциту ліквідності у разі стресових подій. Крім того, ризик обмеженого доступу до зовнішнього фінансування став більш помітним унаслідок воєнного стану, геополітичної напруженості та підвищених премій за ризик країни. Українські банки мають обмежені можливості залучення дешевих ресурсів на міжнародних ринках, що звужує потенційні джерела підтримки ліквідності/ Також зберігається ризик концентрації ліквідності, пов'язаний із залежністю від

окремих великих клієнтів або секторів економіки. Втрата одного чи кількох ключових вкладників може суттєво вплинути на фінансову стійкість банку. Додатково на ліквідність банків впливають ризики операційної та ринкової турбулентності, зокрема затримки в платіжних системах, зміни у нормативних вимогах НБУ чи непередбачувані коливання на міжбанківському ринку [8].

В умовах високої волатильності валютного курсу проявляється ризик валютної ліквідності, коли дисбаланс між активами та пасивами в іноземній валюті може ускладнити своєчасне виконання валютних зобов'язань. (рис. 2).

Попри відносну стабілізацію курсу гривні у 2024 році, коливання на валютному ринку все ж продовжують впливати на рівень валютної ліквідності банків. Зростання попиту на іноземну валюту під час періодів невизначеності може призводити до тимчасового дефіциту ліквідності у гривневому сегменті. Крім того, коливання курсу гривні посилюють тиск на банківські резерви, особливо для установ із високою часткою валютних кредитів [9].

Для мінімізації вищенаведених ризиків ліквідності банківського сектору України необхідно забезпечити комплексний підхід, який поєднує ефективне управління фінансовими потоками, диверсифікацію джерел фінансування та посилення регуляторного і внутрішнього контролю. Головна мета таких дій — зменшити ймовірність дефіциту ліквідних коштів, підвищити здатність банків оперативно реагувати на зміни ринкової кон'юнктури та забезпечити стійкість фінансової системи навіть за

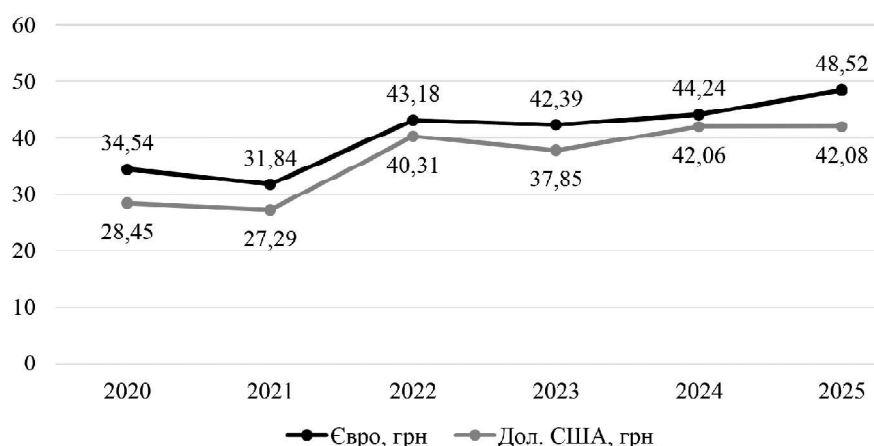

Рис. 2. Динаміка валютного курсу в Україні за 2020–2025 роки (дол. США/грн, євро/грн)

Джерело: сформовано на основі [9].

умов стресу. Досягти цієї мети можна за допомогою комплексного використання інструментів хеджування ризиків ліквідності банківського сектору, які охоплюють комплекс заходів, спрямованих на забезпечення стабільності грошових потоків і здатності банків виконувати свої зобов'язання. Їх застосування дозволяє банкам не лише зменшити ймовірність виникнення дефіциту коштів, а й ефективніше

управляти наявними ресурсами, забезпечуючи безперервність фінансових операцій навіть у стресових умовах.

Одним із ключових інструментів є ефективне управління структурою активів і пасивів, яке полягає у підтриманні балансу між строками погашення зобов'язань і надходженнями від активів, що дозволяє мінімізувати розриви ліквідності (табл. 1). Завдяки цьому банки мо-

Таблиця 1. Характеристика інструментів хеджування ризиків ліквідності банківського сектору

Інструменти хеджування ризиків ліквідності	Характеристика
Управління структурою активів і пасивів	Забезпечує баланс між строками та обсягами зобов'язань і активів, щоб мінімізувати розриви ліквідності та уникнути дефіциту грошових коштів у короткостроковому періоді
Формування запасів високоліквідних активів	Банки тримають частину активів у формі готівки, коштів на коррахунках у НБУ або короткострокових державних цінних паперів для швидкого покриття відтоку коштів
Використання операцій рефінансування НБУ	Отримання коротко- або середньострокової ліквідності від Національного банку України під заставу цінних паперів, що дозволяє банкам долати тимчасові розриви ліквідності
Операції на міжбанківському ринку	Позики або депозити між банками з метою підтримання оптимального рівня ліквідності; допомагають перерозподілити тимчасові надлишки або дефіцит коштів у системі
Укладення угод репо (операцій зворотного викупу)	Продаж цінних паперів із зобов'язанням їх викупу в майбутньому; забезпечує швидке залучення коштів під ліквідне забезпечення без втрати активів
Валютні свопи та інші деривативи	Дають змогу зменшити валютний ризик ліквідності, конвертуючи тимчасові надлишки або дефіцити в одній валюті в іншу, підтримуючи стабільність валютних потоків
Планування сценаріїв стрес-тестування	Моделювання різних кризових сценаріїв для оцінки стійкості банку до відтоку ресурсів, падіння вартості активів або обмеження доступу до фінансування
Лінії кредитної підтримки від материнських структур чи партнерів	Забезпечують додаткові джерела ліквідності у випадку непередбачених потреб; актуально для банків з іноземним капіталом або великими корпоративними зв'язками
Політика управління ліквідністю відповідно до вимог НБУ (LCR, NSFR)	Використання нормативів ліквідності для контролю стабільності грошових потоків і забезпечення відповідності міжнародним стандартам Базеля III

Джерело: сформовано на основі [10].

жуть стабільно виконувати свої зобов'язання перед вкладниками та контрагентами, не вдаючись до термінового продажу активів.

Суттєву роль відіграють операції рефінансування НБУ, що дають змогу банкам отримувати коротко- або середньострокову ліквідність під заставу цінних паперів, долаючи тимчасові дефіцити ресурсів. Це підвищує рівень довіри до банків і зміцнює їхню репутацію на фінансовому ринку. Також необхідним є застосування операцій на міжбанківському ринку, які передбачають взаємне кредитування між банками для перерозподілу тимчасових надлишків або нестач коштів у системі. Такий механізм допомагає підтримувати стабільність грошових потоків і уникати системних потрясінь.

Одним із ефективних інструментів залучення ліквідності є угоди репо, тобто продаж цінних паперів із зобов'язанням їх зворотного викупу, що дозволяє швидко отримати фінансові ресурси без остаточної втрати активів. Важливим елементом також виступає формування запасів високоліквідних активів, таких як готівка, кошти на кореспондентських рахунках у НБУ або короткострокові державні цінні папери, які можуть бути швидко використані для покриття можливого відтоку коштів. Для зниження впливу валютних коливань банки застосовують валютні свопи та інші деривативи, які допомагають перетворювати короткострокові надлишки або дефіцити ліквідності в одній валюті на іншу, підтримуючи стабільність валютних потоків. Застосування валютних свопів і деривативів дозволяє банкам зменшити вплив коливань валютного курсу на обсяг ліквідних ресурсів, особливо коли активи та зобов'язання номіновані в різних валютах. Це сприяє стабільності валютної ліквідності та знижує ризик втрат унаслідок курсових коливань.

Важливою складовою системи управління ризиками є планування сценаріїв стрес-тестування, що дозволяє оцінити стійкість банку до можливих кризових ситуацій, таких як раптовий відтік депозитів чи зниження вартості активів. Проведення регулярних стрес-тестів ліквідності дозволяє банкам прогнозувати наслідки кризових ситуацій і заздалегідь формувати резерви або змінювати структуру фінансування. Такий підхід робить систему управління ліквідністю більш гнучкою та стійкою до зовнішніх шоків. Додатковим механізмом забезпечення ліквідності виступають лінії кредитної підтримки від материнських структур або партнерів, які надають доступ до зовнішніх джерел фінансування у разі непередбачених

потреб. Завершальним елементом комплексного підходу є політика управління ліквідністю відповідно до вимог НБУ, зокрема дотримання нормативів LCR і NSFR, що забезпечують стабільність коротко- та довгострокової ліквідності відповідно до міжнародних стандартів Базеля III.

У результаті застосування зазначених інструментів хеджування дає змогу банкам знизити рівень невизначеності, підтримувати стабільний обсяг ліквідних ресурсів і зміцнити фінансову стійкість сектору. Це, своєю чергою, сприяє підвищенню довіри вкладників, стабільності кредитного ринку та здатності банківської системи України ефективно виконувати свою роль у відновленні економіки.

Таким чином, інструменти хеджування ризиків ліквідності відіграють ключову роль у забезпеченні стабільності банківського сектору України, особливо в умовах воєнних та економічних викликів. Використання інструментів хеджування ризиків сприяє зростанню ліквідності банківського сектору, оскільки дозволяє забезпечити стабільний обіг коштів, підвищити надійність банків, зміцнити довіру клієнтів і партнерів, а також зменшити вплив макроекономічної нестабільності. У комплексі ці заходи створюють умови для фінансової рівноваги та підвищення стійкості банківської системи України в умовах економічних викликів. Ефективне поєднання внутрішніх механізмів управління активами й пасивами, використання високоліквідних активів, операцій НБУ та міжбанківських інструментів дозволяє банкам підтримувати належний рівень платоспроможності й довіри клієнтів. Водночас подальше вдосконалення системи хеджування, розширення доступу до фінансових ринків і розвиток сучасних ризик-менеджмент технологій є необхідною умовою для зміцнення фінансової стійкості банківської системи України у післявоєнний період [10].

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У результаті проведеного дослідження встановлено, що інструменти хеджування ризиків ліквідності відіграють ключову роль у забезпеченні стабільності та надійності банківського сектору України. Їхнє ефективне застосування дозволяє фінансовим установам зменшити вплив зовнішніх та внутрішніх шоків, підтримувати платоспроможність, зберігати довіру клієнтів і партнерів, а також сприяти

загальній фінансовій стабільності держави. В умовах високої волатильності ринків, геополітичної напруженості та трансформаційних процесів у національній економіці, питання управління ліквідністю набуває стратегічного значення, а інструменти хеджування стають невід'ємною складовою ризик-менеджменту банків. Водночас дослідження виявило низку проблем, які стримують повноцінне впровадження хеджуючих механізмів, зокрема обмежену доступність окремих фінансових інструментів, недостатню глибину ринку, фрагментарність нормативного регулювання та потребу в удосконаленні внутрішніх процедур управління ризиками. Це свідчить про необхідність подальших наукових розвідок, спрямованих на розробку адаптованих моделей хеджування, врахування специфіки українського фінансового середовища, а також інтеграцію новітніх технологій у процеси управління ліквідністю. Перспективними напрямками подальших досліджень є аналіз впливу цифровізації банківських послуг на ефективність хеджування ризиків, вивчення поведінкових аспектів управління ліквідністю, розробка інструментів для малих та середніх банків, а також оцінка взаємодії між регуляторними органами та фінансовими установами у контексті забезпечення ліквідності. Крім того, актуальним є порівняльне дослідження міжнародного досвіду застосування хеджуючих стратегій та можливостей їх імплементації в українських реаліях. Усе це створює основу для формування комплексної системи управління ризиками ліквідності, здатної забезпечити стійкість банківського сектору в умовах динамічного розвитку фінансових ринків.

Література:

1. Яцина В. В., Кочетова Т. І. Фінансові інструменти забезпечення ліквідності банківських установ. Вісник Національного технічного університету "ХПІ". Економічні науки. 2025. URL: <https://repository.kpi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/65f5941c-aa30-4562-b5b8-1c45febde2b1/content>
2. Павленко А. Д., Крухмаль О. В., Заріцька А. І. Інструменти управління ліквідністю банку в умовах трансформації міжнародних правових норм у національне законодавство. Економіка та держава. 2021. URL: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/1_2021/77.pdf
3. Яриєв С. С. Фінансові інструменти хеджування банківських ризиків в Україні. Причорноморські економічні студії. 2016. URL: https://bses.in.ua/journals/2016/12-2_2016/27.pdf
4. Bressani A., Rigoni M., Parisato L. Liquidity Risk and Proactive Deposit Management. Boston Consulting Group White Paper. 2023. № 6. URL: <https://media-publications.bcg.com/Liquidity-Risk-and-Proactive-Deposit-Management.pdf>
5. Galletta S., Mazzu S. Liquidity Risk Drivers and Bank Business Models. Risks (MDPI). 2019. № 7 (3). URL: <https://www.mdpi.com/2227-9091/7/3/89>
6. Davydov D., Fungacova Z., Weill L. Bank Liquidity Creation. The Oxford Handbook of Banking. 2025. № 3. С. 239—264. URL: <https://academic.oup.com/edited-volume/59905/chapter-abstract/512436400?redirectedFrom=fulltext>
7. Форкун І., Гордєєва Т. Аналіз діяльності банків на фінансовому ринку України. Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences. 2024. № 334 (5). С. 344—350. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-334-51>
8. Коваленко В. В. Управління ризиком ліквідності банків в умовах фінансової нестабільності. Ефективна економіка. 2020. № 7. DOI: [10.32702/2307-2105-2020.7.12](https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.7.12)
9. Офіційний курс гривні щодо іноземних валют. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/ua/markets/exchangerates>
10. Prymostka, L., Krasnova I., Okhrymenko, I., Shcheliuk, M., & Prymostka, A. (2024). DEVELOPMENT OF FINANCIAL RISK HEDGING STRATEGIES. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice, 1(54), 68—82. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.1.54.2024.4251>
11. Hudym, K., & Khalatur, S. (2016). Systematisation and analysis of MNCs' models of conduct for entering the national agrarian markets. Economic Annals-XXI, 159 (5—6), 34—37. <https://doi.org/10.21003/ea.V159-07>
12. Khalatur, S.M. (2017). Important provisions for the development of agriculture of Ukraine. Baltic Journal of Economic Studies, 3 (2), 147—154. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2017-3-2-147-154>
13. Zhylenko, K.M., Khalatur, S.M., Pavlenko, O.P., & Pavlenko, O.S. (2022). Formation of macroeconomic indicators under the influence of MICE-tourism. Academy review, 2 (57), 249—266. <https://doi.org/10.32342/2074-5354-2022-2-57-19>
14. Khalatur S., Dovgal O., Karamushka O., Brovko L., Vodolazska O. (2024). Innovative trends of financial engineering to the way of digital economy. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice, vol. 6 (59), 136—150. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.6.59.2024.4508>

References:

1. Yatsyna, V.V. and Kochetova, T.I. (2025), "Financial instruments for ensuring liquidity of banking institutions", Visnyk of the National Technical University "KhPI". Economic Sciences, available at: <https://repository.kpi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/65f5941c-aa30-4562-b5b8-1c45febde2b1/content>. (Accessed 02 November 2025).
2. Pavlenko, L.D., Krukhmal, O.V. and Zarijska, A.I. (2021), "Instruments of bank liquidity management under the transformation of international legal norms into national legislation", Ekonomika ta derzhava, available at: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2021/77.pdf. (Accessed 01 November 2025).
3. Yariiev, S.S. (2016), "Financial instruments for hedging banking risks in Ukraine", Prychornomors'ki ekonomichni studiyi, Vol. 12, available at: https://bses.in.ua/journals/2016/12-2_2016/27.pdf. (Accessed 09 November 2025).
4. Bressani, A., Rigoni, M. and Parisato, L. (2023), "Liquidity Risk and Proactive Deposit Management", Boston Consulting Group White Paper, vol. 6, available at: <https://media-publications.bcg.com/Liquidity-Risk-and-Proactive-Deposit-Management.pdf>. (Accessed 05 November 2025).
5. Galletta, S. and Mazzu, S. (2019), "Liquidity Risk Drivers and Bank Business Models", Risks (MDPI), Vol. 7, No. 3, available at: <https://www.mdpi.com/2227-9091/7/3/89>. (Accessed 01 November 2025).
6. Davydov, D., Fungacova, Z. and Weill, L. (2025), "Bank Liquidity Creation", The Oxford Handbook of Banking, Vol. 3, pp. 239—264. available at: <https://academic.oup.com/edited-volume/59905/chapter-abstract/512436400?redirectedFrom=fulltext>. (Accessed 07 November 2025).
7. Forkun, I. and Hordieieva, T. (2024), "Analysis of banks' activity in the financial market of Ukraine", Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences, vol. 334 (5), pp. 344—350. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-334-51>.
8. Kovalenko, V.V. (2020), "Liquidity risk management of banks in conditions of financial instability", Efektyvna ekonomika, Vol. 7. <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.7.12>.
9. National Bank of Ukraine (2025), "Official exchange rate of the hryvnia against foreign currencies", available at: <https://bank.gov.ua/ua/markets/exchangerates>. (Accessed 01 November 2025).
10. Prymostka, L., Krasnova, I., Okhrimenko, I., Shcheliu, M. and Prymostka, A. (2024), "Formation of financial risk hedging strategies", Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice, Vol. 1 (54), pp. 68—82. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.1.54.2024.4251>.
11. Hudym, K. and Khalatur, S. (2016), "Systematisation and analysis of MNCs' models of conduct for entering the national agrarian markets", Economic Annals-XXI, vol. 159 (5—6), pp. 34—37. <https://doi.org/10.21003/ea.V159-07>.
12. Khalatur, S.M. (2017), "Important provisions for the development of agriculture of Ukraine", Baltic Journal of Economic Studies, vol. 3 (2), pp. 147—154. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2017-3-2-147-154>.
13. Zhylenko, K.M., Khalatur, S.M., Pavlenko, O.P. and Pavlenko, O.S. (2022), "Formation of macroeconomic indicators under the influence of MICE-tourism", Academy review, vol. 2 (57), pp. 249—266. <https://doi.org/10.32342/2074-5354-2022-2-57-19>.
14. Khalatur, S., Dovgal, O., Karamushka, O., Brovko, L. and Vodolazska, O. (2024), "Innovative trends of financial engineering to the way of digital economy", Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice, vol. 6 (59), pp. 136—150. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.6.59.2024.4508>.
Стаття надійшла до редакції 10.11.2025 р.

<https://nayka.com.ua>

Електронне фахове видання

**Ефективна
ЕКОНОМІКА**
Виходить 12 разів на рік
Журнал включено до переліку наукових фахових видань України з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б»)
Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292

 e-mail: economy_2008@ukr.net
 viber: +38 050 3820663